

Николай Василев
Писател, литературен критик,
доктор по „Теория на научната информация (2011 г.),
историограф на информационния код на българската
литература.

Д-р Николай Василев е историограф-морфолог на художествената литература, литературознанието и езикознанието, действащ литературен критик, литературовед, писател.

Над тридесетгодишните му проучвания в областта на комплекса „езикознание – художествена литература – литературознание” са синтезирани в първото историографско-морфологично изследване, направено в България, което е защитено като дисертационен труд на тема „Информационен код на българското изящно слово: Когнитологичен, библиографски и информационен модел” по научната специалност „Теория на научната информация” в Университета по библиотекознание и информационни технологии (2011 г.) (до 2010 г. изследването е под ръководството на проф. И. Паси, след кончината на когото – преминава към проф. С. Денчев). Вторичнодокументалната база на това изследване е уникална и включва над 5 000 систематизирани първични документа.

Д-р Николай Василев е автор на над 700 статии, свързани с българската литературна история, лингвистиката, социалната и културната антропология, литературната критика и т.н.

Автор е и на пет книги: „Критически диалози” (1990 г.), „Речник по етика” (1993 г.), „Психология на литературното убийство” (1995 г.), „Смъртта на розата” (2000 г.), „Защо Любомир Левчев?” (2004 г.).

За СНО на УНИБИТ написва (в съавторство с проф. А. Куманова) „Оратория за България”, посветена на ценностния геном на българското изящно слово.

На проблемите на ценностния геном са посветени и много студии и статии на д-р Н. Василев, както и доклади, изнесени и като пленарни, които са направени в съавторство с проф. С. Денчев, А. Куманова.

Роден в Сливен, завършва руска езикова гимназия в гр. Бургас.

Следва специалности „Славянска филология” и „Философия” в Софийския университет „Св. Климент Охридски”.

Д-р Николай Василев е един от създателите – заедно със Стефан Продев и Николай Хайтов, в чиито екипи заема водеща позиция – на модерния граждански периодичен печат на България.

Зам.-главен редактор е на в. „Български писател” (1994-2000 г.), „Свободен народ” (1991 г.), „Детски свят” (1991-1992 г.) и др. периодични издания. Редактор е на сп. „Художествена самодейност” (1980-1989 г.), в. „Време” (1990 г.), „Дума” (1993-1994 г.) и др.

Член е на Съюза на българските писатели и на Съюза на българските журналисти.

Носител е на годишната литературна награда за критика на Съюза на българските писатели за книгата „Смъртта на розата” (2000 г.).

Като хоноруван експерт на Студентското научно общество при УНИБИТ от 1 март 2007 г. редактира „на живо” (в пряк интерактивен контакт със студентите) първите седем тома на „Трудовете на СНО при УНИБИТ” (Т. I-VII. – София, 2008-) – научно периодично издание, което е без аналог в България.

В момента е преподавател по български език, литература, психология и философия в 88. СОУ „Димитър Попниколов” в София.
